

ਭਗਵੰਤ ਮਾਤਾ ਅੰਤਾ
ਭਾਗ

ਭਗਵੰਤ ਮਾਤਾ ਅੰਤਾ.

ਭਗਵੰਤ

ਭਗਵੰਤ ਮਾਤਾ ਅੰਤਾ

ગૂજરાત · વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાભિટ્ટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૭૨૦ વર્ગીક .

પુસ્તકનું નામ હરિ-ભાષા ૬૩૧

વિષય ૧૬૬૬ : ૬ ૩૧

શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા
અમરકાવ્ય
મહારાજી ગુરુમહારાજી સંમુખ

તવહીદકા ડકા આલમમે બજવાદીયા કમલી વાલેને
જળ લાગેલાહા હલલાહા હરમાદીયા કમલી વાલેને
જળચેહરમે અનવર કમલીસે ચમકાદીયા કમલી વાલેને
લનલોર લટામે સુરજકે શરમાદીયા કમલી વાલેને
હિલ એસે રંગીલેકે સદકે ઓર બાં એસે હટી લેકે કુરખાં
હઠ કરકે ખુદાસે હમ્મતકે બખશાવા દીયા કમલી વાલેને
બનઠનકે ચલે મેરાજ કી શબ વલેલ છબથી હસપે ગગન
જગતકે હુરો ગીલમાં કે શરમા દીયા કમલી વાલેને
કુલદેંડી મહકને મસ્ત કીયા ચિતવનકી ઝલકને દીલ છીના
હરતરહકી બાંકી અદાઓસે હુટવાદીયા કમલી વાલેને
પીપીકે પેચાલે કવસરકે હુટીગે મજે છ બર બરકે
હજા આત્યના કલકવસર હરમાદીયા કમલી વાલેને
વોહ કમલી અજબ લા કીમતથી કીસ નાઝસે હકને સરપે ધરી
ચબ બરકે દોશાલે વાલેંકે શરમાદીયા કમલી વાલેને
જળ હકકી તરફસે હમ્મતકે મેરાજકી શબ છનઆમ મીલા
ખુશહોકે હામન કમલીકા ફેલાદીયા કમલી વાલેને
ખુશકી મેં તરી પેદા કરહી હરશાખ હરી પેદા કરહી
મેંહ બાગે જહાંમે રહમતકા બરસાદીયા કમલી વાલેને
મમે અશપે કુખ હુવા હાસીલ અલ્લાહસે બકે હુવે વાસીલ
કયા બને ખુદાકે બકર કયા સમજાદીયા કમલી વાલેને
હસલામ મીલા હમાન મીલા પડનેકે લીએ કુરઆન મીલા
જવાતકે બે કુચ હીલવાનાયા દીલવાદીયા કમલી વાલેને

કવ્વાલી.

જાત લા પરવા હય મૌલા તુજકે પરવા હી નહી
 મરને વાલે નરજએ તુને તો પુછા હી નહી
 બાગે જન્નતસે નીકાલા જખકે હવ્વાને કહા
 તોળા તોળા જખ સુની આદમકી તોળા હી નહી
 ચાહ મે યુસુફ ગીરે કહેલાએ લોગોકે શુલામ
 બીક જએ બજારમે તુને ખરીદા હી નહી-
 બીકરીયા કે હલકપે તો હાય આરા ચલ મસા
 લોખ કહેતે હંય કે મારા તુને મારા હી નહી
 પેટમે મછલીકે યુનુસ ને કહા જખ અલઅમા
 કયસા બેઠા સુન રહા જયસા કે સુનવા હી નહી
 હઝરતે ઐયુબકા કીડા ને સખ તન ખા લીયા
 લોખ કહેતે હંય તમાસા મે તમાસા હી નહી
 તસ્ત મે રખખા ગયા જખ કાટકર ચહેયાકા સર
 કયસી આંખે ફેરલી ગોયા કે દેખા હી નહી
 તુરપર મુસા નખા જલવા હમાસા દેખને
 જોર મહંમદસે કહા તુમસે તો પરદા હી નહી
 વાહ વાહ અશકુક તુમને પુખ લીખી હય અજલ
 શાહીરો મે હય અબીતક નામ તેશ હી નહી

કવ્વાલી—જનાખ બાહાદુરખાં.

મહેબુબ મેરે ચકતા ને તુ હય વોહી મયં હું
 પરવાના સીકત કુશખાં ને તુ હય વોહી મયં હું
 જાળકીશ લીએ અએ પીયારે હાલા હય નકાએ તુન
 મકનાં લી હટા દેના ને તુ હય વોહી મયં હું
 મકકાર થે મકકે કે કુકાર થે વોહ શારે
 ઇશ લામ હીયા ફયલા ને તુ હય વોહી મયં હું
 મહેરૂમ નઈમમત થે બકી કોઈ રહે બાએ
 લીખલાહે ગલક તુરી ને તુ હય વોહી મયં હું
 ને તેરી મોહબતમેં મહેબુબ મેરે મીટ બચ
 મયં કિંમુના હસે બકસું ને તુ હય વોહી મયં હું
 હો બાકે પાપે કુછ તો અબ લુતફકરમ મવલા
 હય તુર તેરા મુજમય ને તુ હય વોહી મયં હું

કવ્વાલી.

હસ લખપે ઇલાહી મેરે મરનેકી કુઆ હો
 મયં મુનકે કહું કોસને વાલોંકા બલા હો
 મીલતે હો તો મીલ બવો ખશાહો તો ખશા હો
 હમ કોઈ મુનેગાર હયં તુમ કોઈ ખુદા હો
 કુછ નાજ મયં રનજસ હોતો રનજસ મંચ લગાવટ
 કુછ સરમમે સોખી હોતો સોખીમે હયા હો
 મય અપની વફાઈ સે સબવારે બક્ષા હું
 તુંમ અપની બક્ષાઈ સે ગીરફતારે વક્ષા હો
 કાસીદ કે કહેપાસે મહું ખત્તે ગળીં હો
 કોખીદકી ન મુઠીમય મુકદ્દરકો લીખા હો

૪

નધ કવાલી.

કાણુ બલામે મૈ ફસ ગધરે
અલીફ લામ ઓર મીમ કા પરદા
પરદા હટા કર સામને આબ
દીલમે અહાએ ઉતર ગધ રે-કાણુ બલામે
જલદ બુલાલો શાહે મદીના
કુરકતમે તેરી મુશકીલ હૈ છતા
હીંદમે આઠે મ છુટ લઈ રે-કાણુ બલામે
કુદરકો તું ઇસલામ મે લાયા
શરબતે વસલ કા બમ પીલાયા
નામે મોહમદી દીલકો લાયા
ઐસે પીયાપે મે મર ગધ રે-કાણુ બલામે
ઇન્ના આતએના કલકોસર
ફસલ્લે લેરબએકા વનહર કહેકર
ઇન્ના શાનએકા હોવલ અબતર
કુલ હુવલ્લા પે મે.મીટ ગધ રે-કાણુ બલામે

સેર.

નારમે તુર જલવે તુમા હો ગયા.
આબે હોજબ અમન ખુલ્લ કા હો ગયા.

મઝલે હુસેન.

ફિરદોસ હે ખલ્લ રૂખે હંઝરત કે સામને
 તુળા હે પસ્ત સરવે તુળુવતકે સામને
 કેહેતા હે હુતકે શાફઝે ઉમ્મત ચેહી મુજે
 ક્યા હે તેરે ગુનાહ મેરી શફકતકે સામને
 આ રખ બે મેં મરૂ તો મદીને મેંહી મરૂ
 મરકહ બને તો શાહકી તુરખત કે સામને
 કટકટકે ગીર પડે હે સરે સર કાશાને ફેર
 હંઝરતકી ઝામે તેજે બલાલતકે સામને
 મહશરમેં આસીયોંસે કહેગા ચે ફઝલે હક
 લે બવ અર્જ શાફ ઝે ઉમ્મતકે સામને
 ઉનકે કરમસે હોં તો હોં લાયક અજબ નહિ
 કમ બયાં હમ હે છનસે શફાઅત કે સામને
 કમ એક કાહસે નહી કોહે ગુનાહ મેરે
 હંઝરત તુમારે ફલઝલે રહમત કે સામને
 અલ્લાહ વોલી દીન મુજે હાસીલ કરે હુસેન
 બીસતર જમાઈ મેં હરે હંઝરતકે સામને
 કંવાલી.

મેરે મવલા ખુલાલો મદીને મુજે,
 અમે હીજર તો દેગા ન છને મુજે,
 ઝાફલે વાલે સખ ઝળે મંચ હાથ મલતા રેહ અયા,
 અં તહપતી રેહ અમ ઝોર દીલ મચલતા રેહ અયા,

લીલા સાથ ન અપને કીચીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે—૧
 દેખીયે કીસ્મતમે લીખી ઝેવારત યા નહિં,
 દેખીયે રવઝેપે ખુલવાતે હેં હંજરત યા નહીં,
 ચેહી સીઅહે બારા મહીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે—૨
 અય અજલ મત બાન લે ચેં બાં બહોત મુશકીલમે હે
 બાન હું રવઝેપે ચેહ અરમાન મેરે હીલમે હે
 કાઈ દીન અલી ઘોર હે છીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે,—૩
 હીંદસે યા સાકીએ કવચર ખુલા લીજે મુઝે,
 એક પિલાલા આઘે ઝમઝમકા પીલાલીજે મુઝે,
 પડે હીજરમે આંસુ ન પીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે,—૪
 યા મોહંમદ મુસ્તાફા તસકીન તો કીજે મેરી,
 આતીશે ફરકતમે જલતાહું બખર લીજે મેરી
 લગ ગયે મૈતકે આને ચસીને મુઝે,
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે,—૫
 હીકરે દુન્યા સેંકડોં એક હસરતે હીદારહંચ,
 મય મુસાફીર હું અકેલા તેરી મહદ દરકારકે,
 કાઈ રાહમે હુટે ન છીને મુઝે—
 મેરે મવલા ખુલાલો મહીને મુઝે—૬

માર ડાહ્યા ધંસ વતન ને, ચોર હિંદુસ્તાનને,
મુશ્કિલી ને બેકસી ને શૈક્ષ ને અરમાન ને,
દીએ રંબપે રંબ સભીને મુઝે,

મેરે મવલા ખુલાલો મદીને મુઝે, — ૭

આસમાં ઘામે જમીં પકડે વતન રોઝ કરે,
મંચ નહમરૂંઝા નહયરૂંઝા કેઠ ઝીખા કરે,
ફીયા યાદ હે મેરે નખીને મુઝે

મેરે મવલા ખુલાલો મદીને, મુઝે—૮

અશકે હંસરત રાત દીન આંખોસે મંચ બરસાઈંગા,
દુર ઇન્શા અલ્લાહ આંખોસે મંચ ચદીને બહાઈંગા,
ચેહી બરેંગે, લેકે સફીને મુઝે,
મેરે મવલા ખુલાલો મદીને મુઝે.—૯

મઝલ.

બતે હો કહાંચે બને બહાં
અબી દીલ તો હમારા બરા હી નહી
અબી યોસચે લખ તો મીલ હી નહી
અબી ગુનચે ચે રીલ તો ખીલાહી નહી
કળ તલક લાલા ગમ ખાચે કેઠ
ફીસ તરાહ બનસે બચે કેઠ
હસે ખાક લાલા સમબાચે કેઠ
હસ જુત કે તો ખૈદે ખુલાહી નહી

કયું હસતા હું મેરે રોને પર
 નાસેહ જરા અલ્લાહ સે કર
 તું કયા બને હાલતે કરહે અમર
 તુને દીલ તો પુતોં દીયાહી નહી
 મેને બે સવાલે વસ્તે કીયા
 વો “હમ્” મુઝે ચે જવાબ મીલા
 તકદીરમેં તેરે લીખાહી નહી
 તેરે કરહ અમર કી દવાહી નહી

મસલામ કા જંડા.

મસલામ કા જંડા આલમમે જડવા દીયા કમલી વાલેને
 કામેમે પુતોઠે કલમએલી પડવા દીયા કમલી વાલેને
 ધુંબટ બે અપને ચેહરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને
 દીખલાહે જમાલ એક આલમકો તહપા દીયા કમલીવાલેને
 જળ ચેહરે એ અનવર કમલીસે અમકા દીયા કમલીવાલેને
 જોયાકે ખુદાકો મેપરદા દીખલા દીયા કમલીવાલેને
 કયું ફીકરહો રોજે જગાહ મકે ધુલબએજે સળ હંશ્યાં અબતો
 અસ વકતકે અખરે રહેમતકે બરસા દીયા કમલી વાલેને
 હે હેકે શરબે હાલતકે જોડસે મીટા કર કસરતકે
 વો જલવાએ હક ઇસ હમતકે દીખલા દીયા કમલીવાલેને
 આશકકે દીલસે પુછો જરા વો કદ્દી ફળન વો રૂખકીઅમ
 દીખલાહ કલી બેગનકી અદા તહપા દીયા કમલીવાલેને

કયા નીમાહે' ગુલચે સલ્લેખલા છસરાહસે ગુજરે ચહેલુકા
 વોહ કુચલી' અપની ખુશખોસે મેહકા હીયા કમલી વાલેને
 રો રો કે કલી તો ગાડું મે જા જાહે કલી કેહો સારોમે
 અલ્લાહસે અપની ઉમ્મતકો બખ્શવા હીયા કમલી વાલેને
 જબ બહેરે ગુનાહમે કીસ્તી ઉમ્મતકી મવલા આન પહી
 તુફાને બલાસે કીનારે તક પહોંચા હીયા કમલી વાલેને

ઉસતાદી ભજન.

મહીનેમે' મોહમ્મદ આયો, હીલખર સચ્ચો દીનજગાયો,
 સરવર સચ્ચો દીન જગાયો.—મહીને.

જુમ્મેકી રાતકો જન્મજ ધરીયો, અમીના ઘર જાયો,
 હાઈ હલીમા પાલના ગુલાવે હુરાયે મંગલ જાયો;
 અબહલ્લા ઘર અનંત વધાયો.—મહીને.

નબી મોહમ્મદ ચલે મહેરાબકો થોથે અરસપે આયો,
 થોથે અરસપે એક ચેર ખડા થા, અંગુઠી નખિસે પાયો,
 મુરત પરદેમે' હી જાયો.—મહીને.

ઉસ પરદેમે' નબીકો ખીઠાયો. અનહક લેહ બતાયો,
 આશક માથુક હોને હીલખીલઘેઠે આશક માથુક મનભાયો
 નબીજી મહેરાબસે આયો.—મહીને.

નૂરહી પમહી તુરકા જમા નૂરહી સેજ ખીજાયો,
 તુરકા સેફર નબીજીકે શીરપર, મોતીવન મેહ બરશાયો,
 નબીજી મેહરાબ સિખાયો.—મહીને.

ઠકમા પડો નીત ગુર નળીકા, ઈલમે-દીન સોઢાયો,
લાઈલાલા ઇલીલાલા મોહમદ રસુલીલાલા ઠકમા મુખ પાક પડાયો
નીરોશા તેરે કહમોમિ આયો—મહીને.

મઝલ “અમીર” મીનાઈ.

બસ “કહી જલવે મેં હમ હો અઝો સઝોદાઈ
જી ભરકે ન દેખા યા હોને લખી રસવાઈ
કરતા હયા હમસે અમ પરદા નશી કરલે
મહશર મેં તો દેખેંગે તુજકો તેરે સઝોદાઈ
કિસવાસતે મુસા કી જિતૂર પે પુરિ કી
દિખલાઈ જલક કિસને કિસકી હુવી રસઆઈ
આશિકે સેહયા કરના માઅશૂકોં પે મરમિટના
કિયા હમ હમ લગાવટ કી ઉફરે તેરી ચતરાઈ
મારો લી જીલાઓ લી આસાન હય સળ તુમકો
આંખો મેં હલાહલ હય હોઠોં પે મસીહાઈ
કલ વક તો બને ચે શેખ અળ કયું હુવે તુમ કાફિર
બનાં તેરી ઉલફત મેં કયમી હુવી રસવાઈ
મુહદતસે “અમીર” ઉસકે મિલનેકી તમન્નાથી
આજ ઉસને જીલાયા હય લેનેકો કયા આઈ

મઝલ “જલીલ.”

વોહ મોહબ્બત હી નહીં જીસમે કે રસવાઈ નહો
જળ તમાશા તુમ હો કયું હુન્યા તમાશાઈ નહો.

સુપડે સુપડે રોય તનહાઈ મેં હમ ચેહ સોંચકર
 બન દેહું હિજર મેં પર ઉનકી રસવાઈ નહોં.
 વોહ સમી વાંચદા જો આજો દેખ કર મંચ ડર ગયા
 બન લેનેકો ફુલહન બનકે કળા આઈ નહોં
 વો મોહબખતહી નહોં અબ વોહ ઇનામત હી નહી
 સુજ સે મીલને પ્રી કસમ ઉસને કંહી ખાઈ નહોં
 સુજકો અપની બખમ મે દેખાતો બોલે ગજોર સે
 કઝોન હય ઇસકો નિકાલો કોઈ સજોદાઈ નહોં
 અંચ 'બલીલ' અબતો દોઆ હય રાતદિન હકસે ચેહી
 રંજ હો તકલીફ હો આફત હો તનહાઈ નહોં

અઝલે "બલીલ."

લીલજો પ્રીર ઉચી ગલીમ પે તળીમત આઈ
 રહમ આયા કલી લસકો ન મુરબત આઈ
 દોનોં બિગડે રહે રૂઠે રહે બેઝાર રહે
 બાર પહેલુ મેં ન કાણુ મેં તળીમત આઈ
 દીલમેં રહેતે હંચ મગર દીલમેં કોઈ બાર નહી
 મસલેહત થી જો હસીનો મે નજાકત આઈ
 સુખંદુ સળ હુવે મકતલ મેં મગર વાજો નસીબ
 તેમ મેં હમ ન રહો બળ મેરી નવખત આઈ
 સજોર પ્રી સુલચને આલમ પ્રી બોહોત હમને 'બલીલ'
 કિચી શુલસે ન મગર શુજો મોહબખત આઈ

મઝલ.

સાક્ષીયા ઠસુ ન હવસ હો! મુજહે મયખાને કી
 દિલ હય શીશેઝા મેરા આંખ હય પયમાને કી
 મોહતસિબ તુજહકો ખબર કયા મેરે પયમાને કી
 મંચ ને પીતાહું વોહ હય જોર હી મયખાને કી
 આંખોં આંખોં મેં પીલાહી મેરે સાકિને મુજહે
 જાળ ન શીશેકી ઝરત હય ન પયમાને કી
 આપ પહેલુમેં ને બચઠેં તો સંજલ કર બચઠે
 દિલે બે તાબ કે આદત હય મચલ બને કી
 બે ખુદી મેં ચહી મુહ સે નિકલતા હય 'બલીલ'
 શીશે આબાદ રહેં ખજેર હો મયખાને કી

મઝલ.

ટલગજો હમમે સબ આલામ મદીને વાલે
 કયા મુબારક હે તેરા નામ મદીને વાલે;
 તુને રોશન કીયા ઇસ્લામ મદીને વાલે,
 મીડગજો દહેરસે અસનામ મદીને વાલે,
 તિરના લબ મેંજી હું સહકે તેરે મયખાનેઝા
 દેદે દેદે મુઝે એક જામ મદીને વાલે,
 તેરી બાતેં હે હકીકતમે ખુદાકી બાતેં
 હુકમે હક હેં તેરે એહકામ મદીને વાલે,
 નિત નજો જુમ કીયા કરના હે શેવા મેરા,
 અખશવાના હે તેરા કામ મદીને વાલે,

ચેન લેને નહિં દેતી હે તેરે આશિકકો,
 યાદ તેરી સહરો શામ મહીને વાલે,
 બડી ઉમ્મીદસે લિખી હે ગઝલ મિરઝાને,
 ઇસ્કો દિલવાદો કુછ ધનઆમ મહીને વાલે.

મઝલે ક

જળ લળપે તેરે રંગે મીસ્વી જલવા તુમા હો.
 તળ ચશમયે હેવાંપે નમુદાર ઘટા હો.
 અકસે રૂપે દીલદાર વહીં હોવે તુમાયા
 જુ આઈના કુછ દીલમેં અગર અપને સફા હો.
 જળ ખોલતે હો કાકુલે પેચાકો તુમ અપને
 તળ સરપે મેરે એક નહ લાતે બલા હો.
 બોસા બે તલળ મેને ક્રીયા ઉસસે તો દુહી
 મુઝલાકે લગા ઢેકનેકે ચલ યહાંસે હવા હો.
 જળ ઉસકો તું પામાલ કરે તું તો પ્રીર એ શોખ
 માંધે હુવે હાથ આકે તેરે કયું નસળા હો.
 મેં તુમપે દીલોબસે મેરી બન ફીકા હું
 બેઠકાનેસે ગેરૂંકે ન તુમ મુઝસે ખફા હો.
 કહ ખાક એએ આહ વો બિમાર લલા અળ.
 એસકો કે “બફર” ઇસ્કકા આઝાર લગા હો.

મઝલે.

હમ તુમ હોં સમે વસ્લ એઠેલે તો મળા હો
 હમસે હો અલગ દુર હયા તુમસે જુદા હો

વે. હાં હાં હાં હાં મેરે તુમ અરુ. હાં હાં
 આ મેરે પહેલુમેં આર મુજકે. ચાકો
 તુ મેરે પુરી મેરે જલેપર તો મજા હો
 મેં હાંસકે હુવા હું મેરે કાલીલકા બલા હો
 તુમ શોકસે કેસો મુજે મેં હીલસે હુઆ હું
 બો મેરા પુરા આહે ખુદા ઉસ્કા બલા હો
 તુમ મેરે સીવા આર કીસી ગેરકો આહે
 અહાહ હરે બાગે જપાની નાહરા હો

મઝલ.

બેઠાર હો વો આહકે હુસમેં અસર નહોં,
 ઉસ બે બખરકો આર હમારી બખર નહોં;
 ફિર દેખેં કિસ તરહસે નિકલતી હો આંહની,
 જલવા ફિગન વો માહ અગર બામપર નહોં ? !
 ચે રાહ વો હો બિગરસી કટકે હમાર સાલ
 તુમચા જનાબે ઇન્ક ! અગર રાહબર નહોં
 હો તુલ આજ છતની ઇલાહી શબે વિચાલ
 ચાનીકે રાજે. હશ્તસે પેહલે સહર નહોં
 અચ શાહે હુસ્ન ફિર તુજે પેહચાને કિસતરહ
 દેખાય. હુસ નગરસે અગર વો નગર નહોં
 જલબચ બક. હુસ્નસે સબ મિસ્લે કેહે પુર
 હાંદે નગરસે હુર વો જલવા અગર નહોં
 આહોં કે રાહ. અબસે હો કામ અચ અલીલ
 બેઠાર નીંહસે વો કહીં ફિત્તાગર નહોં

મઝલ.

મોસમથી હે બાદલથી હે, સાગરથી સુ ખુશી,
 ખી આંજતો, અય યાર. મેરે સાથસે તુથી;
 સખ દેંગે શહાદત યે મેરે ખુનકે છીઃ,
 ટપકેગા તેરી તેજ,સે મેહશરમે લુહુથી;
 ખુશશનમે લી હમકે ન કોઈ શુભ નગર આયા,
 ખ્યાસે રહે તકદીરસે હમતો લમેખુથી;
 મલકરતો ઝરા દેખિયે ખુને દિલે આશિક,
 રંજ લાએગા હાથેમે હિના બનકે લુહુથી;
 “ ઇસહાક ” નહો એજપે કસુ મેરા મૂકદ્દર ?
 મુરતથી પસંત આઈ હે ઉન્કે, મેરી ખુશી

મઝલ.

તવહીદકે ઉરકી આલમમે મનવાદીયા કમલી વાલેને
 કાફિરકી ઝખાંસે ઇલદલાએ પડવા દીયા કમલી વાલેને
 ખુશ્દોંકી લપટસે આલમકે મેહકાદીયા કમલી વાલેને
 એક સાંપસા દિલપર આશિક કે લેહરાદીયા કમલી વાલેને
 સરમસતહુવા સરકે કટવાકર કહીં દારપે ચડ મન્સુર બના
 એક બામ હકીકતકા છુરકે પિલવાદીયા કમલી વાલેને
 ઉરમતમે તસદુક કરતા હું મેં અપને નવસોકે દોનો
 મેઅરાજકી સખ બાકર હકેસે ફરમાદીયા કમલી વાલેને
 બે બોલમે ઉરકે બોલદીયે બે પેચ પડેમે બોલદીયે
 ઉલખનકે દિલોકી હમબરમે મુલબાદીયા કમલી વાલેને
 સખાદાઈનામત હય ઉરકી સખબાકા કરમ હય ઉરકા
 હાજવ ના કમીકી મુજકે રહી કંતનાદીયા કમલી વાલેને

ગુજરાતી હરફેમે' ઓર ઉર્દુ ઝબાનમે.

જમનામા હઝરતઅલી ૦-૫-૦	કિસ્સા કાલીમેરી ૦-૧-૦
જમનામા જતુન કા ૦-૫-૦	કિસ્સા શાહેરમ બડા ૦-૩-૦
આદમ શીલ હદીસ ૦-૧૨-૦	કિસ્સા ખલીફા હારનરશીદ ૦-૪-૦
મોલુદે શાને ખુદા ૦-૬-૦	કિસ્સા જહેરે ખસક ૦-૬-૦
મોલુદે મુઘળર જન્નત ૦-૬-૦	કિસ્સા ફરેખે ખસક ૦-૪-૦
મોલુદે રિવાયન ખીસમીલા ૦-૨-૦	મજમુએ કબ્રાલી ૦-૧૨-૦
રીવાઝે જન્નત ૦-૪-૦	તોફરે કબ્રાલી ૦-૪-૦
કરામતે મહેબુમે સુખહાની ૦-૨-૦	જોહરે મહેશીલ ૦-૬-૦
ચહીદે કરખલા ૦-૬-૦	પરસતાને કબ્રાલી ૦-૧-૦
હુજ્જતુલ ખસલામ ૦-૨-૦	શેરોકા ખજના ૦-૬-૦
સખાવત નામા ૦-૨-૦	કબ્રાલકી મહેશીલ ૦-૪-૦
સહાદત નામા ૦-૨-૦	હિતી જવાની નોવેલ ૦-૧૦-૦
કિસ્સા ખુલસનોખર ૦-૬-૦	યુસુફ દીલખારા ૦-૧૦-૦
કિસ્સા નાજની પહાન ૦-૨-૦	માલનકી બેટી ૦-૮-૦
તુરે ખસલામ નાટક ૦-૧૦-૦	કમસીન ખીખી ૦-૬-૦
શાને ખસલામ ૦-૮-૦	પીયારીકા ખાશીક ૦-૩-૦
જોહરે ખસલામ ૦-૮-૦	પુદાને છન્દગી ૦-૮-૦
હસીન કાતીલ ૦-૮-૦	કાતીલકા કાતીલ ૦-૮-૦
મુન્કર સજા ૦-૩-૦	ફરેખે ફુરન ૦-૬-૦
તારા ખુરશીદ ૦-૩-૦	અમેરીકન ઝંકુ ૦-૮-૦
શ્રીમતી મંજરી ૦-૮-૦	મહબુખએ શામ ૦-૮-૦
ખુતી શેરની ૦-૮-૦	હસીન નાજનીન ૦-૮-૦

ખસકે અલાવા મઝલ-કબ્રાલી નાટક-નાવેલ-કીસ્સેબી મીલ સકતે હંથ જો બાહર આનેપર ફારન બજરીએ વી.પી. રવાના કી જતી હથ, ખુએક. રૂપીએસે કમકી કીતાબોંકે લીયે પોષ્ટકી ટીકીટ રવાના કીજીએ.

પબ્લીસર:-ઉસમાન મહમદ, એડીટર હંટર પંથ.
માલેક :-હંટર બુક ડીપો, પીલાહાલિય, મુબઈ, નં. ૭.

પ્રિન્ટર:-મહમદ અબ્દુલ રહેમાન, ધી પીલાહાલિય પ્રેસ,
 સુલ્તાન મેન્શન કુમરી, મુબઈ, નં. ૬.

ગઝલ.

માથુક હો આશીકે સતતને કે લીયે હો.
 તીરે નીમા હે નાઝ ચલાનેકે લીયે હો.
 મેશુમે ખતા પુન બહાનેકે લીયે હો.
 જોર આતશ પ્રકતકો બજાનેકે લીયે હો.
 હમ બાહને વાલોકો બજાનેકે લીયે હો.
 માથુક હો આશીકે સતતને લીયે હો.
 નઝરે કીસી તરહે મય સસર નહી હોતે
 મહેમાન કીસી રાઝ મેરે ઘર નહી હોતે.
 માથુક મગર અમસે સીતમગર નહી હોતે
 મુઝપર જો સીતમ હય વો કીસીપર નહી હોતે.
 તુમ મેરે નહી સારે ઝમાનેકે લીયે હો.
 હસ હીનમે કે તુને નીમાહે નાઝ બુબોયા.
 યેસ ચહે કે આરામસે શીરવો નહી સોયા
 અહરે મમે ઉશરતમે આશીકકો. ડુબોયા.
 તુમ હોસ્ત હુએ હસકે ઉસે જાનસે ખેમા
 હન્સાનકો મીટીમે મીલાનેકે લીયે હો.
 મરજીએ વો હમતોડકે તુમ હસપે ખફા હો.
 ઝીંહા હો અમર શીર નીમહે હુદસે રખો
 અરહમ હો જો શીરાબએ હસ્તી-તો સંવારો
 મરજી યે તુમારી હય હસે ચાહો ખીમાડો.
 ખીનડી હુમ તમદીર બનાને કે લીયે હો.
 મર-હો હસીનેપે યે આફસ નહી મરજી

પ્રિન્ટર—મહમદ અમદુલ રહેમાન, ધી ખીમાત મેસ
 સુલ્તાન મેન્શન કંપની, મુબઇ.
 પબ્લીશર :—શ્રીમદાન મહમદ, એડીટર હુદરખાન.
 માલિક :—હંદરે હુમ લીયે, ખીમાત મેસ, મુબઇ.

